

ஊழியத்தில் தூதுவர்

விமானத்தளத்திற்கும் கப்பல்
துறைமுகத்திற்கும் எப்போதாவது நீ
சென்றிருக்கிறாயா? அங்கு வந்து செல்லும்
விமானங்களையும் கப்பல்களையும்
பார்க்கும்போது மிகவும் ஜாலியாக
இருக்கும்ல்லவா?

துரோவா துறைமுகத்தில்
கப்பல்கள் வருவதும் போவது
மாக இருந்தது. கப்பலில்
இருந்து இறங்கும் ஏணியில்
மாலுமிகள் சரக்கு
மூட்டைகளோடு ஏறிக்
கொண்டும் இறங்கிக்
கொண்டும் இருந்தனர். அந்தத்
துரோவா துறைமுகத்தில்
பவுலின் கண்கள் யாரையோ
தேடிக்கொண்டிருந்தன.

பவுல் அங்கே வந்து செல்
லும் மாலுமிகளிடம், “நீங்கள்
மக்கெதோனியா நாட்டிலே
இருந்தா வருகிறீர்கள்?” என்று
ஆர்வமாகக் கேட்டார்.
அவர்கள், “இல்லை”
என்று சொன்னபோது,
அங்கு வரும் ஒவ்வொரு
வரின் முகத்தையும் ஆர்வத்
துடன் உற்றுப்பார்த்தார்.

மிகவும் கனிவான
வாலிபனாகிய தீத்து
என்பவரைத்தான் பவுல்
எதிர்பார்த்துக் கொண்

டிருந்தார். இந்த, தீத்து என்னும்
வாலிபர் எவரையும் தன் அன்
பான குணத்தால் கவர்ந்துவிடக்
கூடியவர். சபையில் சண்டை
கள் எழும்பினாலும், மக்கள்
மத்தியில் ஒற்றுமை இல்லாமல்
போனாலும், தீத்து அவர்களிடம்
மிகவும் கனிவாகப் பேசி,
வேற்றுமையை நீக்கி, அவர்
களை மீண்டும் நண்பர்களாக்கி
விடுவார். எனவே பவுலுக்கு
தீத்து இப்போது மிகவும்
தேவையாக இருந்தார்.

கொரிந்து மக்களுடைய
வாழ்க்கைச் சற்றுச் சரியில்லா
திருந்தது. அவர்கள் இப்போது
தான் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்
கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு
முன்னே சிலைகளை வணங்கி
வந்திருந்தனர். மோசமானவர்
களாக இருந்தனர். மீண்டும்

மனன வசனம்

பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும்

உங்களை அனுப்புகிறேன்.

யோவான் 20:21.

அவர்கள் பழைய வாழ்க்
கைக்கே போய்விடக்கூடாது
என்றும், தேவனுக்குச் சாட்சி
களாக வாழவேண்டும் என்றும்
பவுல் விரும்பினார். எனவே,
பவுல் அவர்களுக்குக் கடிதம்
எழுதினார். அதைத்தான் நாம்
இப்போது இரண்டு கொரிந்தி
யர் என்று அழைக்கிறோம்.
ஆனால், அந்தக் கடிதத்திற்கு
எந்தவிதமான பதிலும் வர
வில்லை. கொரிந்தியரைக் கண்
டித்து எழுதியதால் கோபமாயி
ருக்கிறார்களோ என்று கவலைப்
பட்டார். கொரிந்துமக்கள் மேல்
மிகுந்த அக்கறையோடிருந்
தார். அவர்களின் அனுமதி
யுடன் மீண்டும் அவர்களைப்
பார்த்துவர ஆசைப்பட்டார்.

தன்மேல் அவர்கள்
இன்னும் அன்பாயிருக்கிறார்
களா அல்லது தன் கடிதம் கண்டு
கோபமாயிருக்கிறார்களா
என்று பார்த்து வரவே அங்கே
தீத்துவை அனுப்பிவைத்
திருந்தார். பவுலின் கண்டிப்
பான வார்த்தைகள் கொரிந்து
மக்கள்மேல் அவர்கொண்ட
அன்பினிமித்தமாகவே என்று
தீத்து, கொரிந்தியரிடம் சொன்
னார். அவர்களும் தேவனு
டைய ராஜ்யம் வரவேண்டும்
எனும் ஆசையாலேயே அவ்
வாறு எழுதியுள்ளார் என்றும்
சொன்னார். மக்கெதோனியா
விலிருந்து வந்த கப்பல்கள்
எதிலும் தீத்து வரவில்லை.

பவுலுக்கோ தானே மக்கெ
தோனியா சென்று பார்த்து
வரவேண்டும் போலிருந்தது.
தீத்துவைப்பார்க்கவும்,
கொரிந்து மக்கள் தன்மேல்
கோபமாயிருக்கிறார்களா என்
பதை அறியவும் விரும்பினார்.
கொரிந்து மக்கள் தன்னைப்
பார்க்க விரும்புவார்களா
என்றுகூட ஏங்கினார். எனவே
மக்கெதோனியா சென்றார்.
தீத்துவிடம் தனது நண்பர்களின்
நிலைபற்றி அறிந்தார்.

செய்தி

பிறருக்கு நான் உதவ ஆயத்தமாயிருக்கும்போது
நான் தேவனுக்குச் சேவைசெய்கிறேன்.

தன்னைப் பார்க்க,
கொரிந்து மக்கள் மிகவும்
ஆசையாயிருக்கிறார்கள்;
தன்மேல் அவர்கள் வைத்துள்ள
அன்பு குறையவில்லை என்று
தீத்துமூலமாகக் கேள்விப்பட்ட
போது, பவுல் மிகவும் மகிழ்ச்சி
அடைந்தார். மிகுந்த மகிழ்ச்சி
யுடன் கொரிந்தியருக்கு மீண்
டும் ஒரு கடிதம் எழுதினார்.
அக்கடிதம்தான் 'இரண்டு
கொரிந்தியர்'. அவர்களை
அன்புடன் வாழ்த்தியும், நல்

ஆலோசனைகளைக் கூறியும்,
ஏழைகளுக்கு உதவும்படியும்
அதில் எழுதியிருந்தார்.

மற்ற சபைகளிலுமிருந்தும்
பணம் பெற்றுக்கொண்டு எருச
லேமிலுள்ள ஏழைகளுக்கு உத
வும்படி வருகிற தீத்துவை அன்
பாய்நடத்துமாறு எழுதியிருந்
தார். இவ்வாறு பவுலும் தீத்து
வும் தேவனுக்கும் மனிதருக்கும்
ஊழியம் செய்தார்கள்.

என் கண்மணியே, நீயும்
ஊழியம் செய்வாயா?

செய்முறை: தீத்துவைக் காண மக்கதோனியாவுக்குச் செல்லவிரும்பும் பவுலுக்கு
வழிகாட்டி உதவு.

புதிற் 2

